



FOAIE PAROHIALĂ

30 martie - 5 aprilie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFÂNTUL MASLU

marți, 1 aprilie 2025; ora 17.00

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 2 aprilie 2025; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 5 aprilie 2025, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 5 aprilie 2025, ora 17.50

Rugăciune

Doamne, cât de puternică și invincibilă este puterea Ta. Aceasta străbate abisul oceanelor, mișcă pământul din temelii, dacă se atinge de munți, aceștia fumegă. Ea dă culoare vieții noastre, ne face să ne minunăm de frumusețea naturii pe care ai creat-o și ne poartă pe aripile speranței. Nimic nu o poate înlătura așa cum nimic nu i se poate împotrivi. Cât de neputincioși suntem noi, Doamne, și cât de repede ne îndepărtăm de tine. Dușmanul mântuirii noastre ne pândește ca să ne cucerească și să ne câștige pentru el, știind cât de firavi și nestatornici suntem. O, Doamne, privește la pericolul care ne urmărește zilnic în viață și fă ca în mintea noastră, să fie veșnic prezente cuvintele pe care ni le-ai spus: «Fără Mine nu puteți face nimic.» Recunoaștem acest lucru și-l mărturisim. De aceea ne adresăm Ție, fă să strălucească întotdeauna puterea Ta peste noi și să nu cădem în prăpastia disperării nici în cursa celui rău, care ne pândește. Întărește-ne, Doamne, ca de fiecare dată când suntem tentați și atacați de diavol să ne apărăm cu arma rugăciunii și a credinței în Tine. Prin puterea Ta care învinge toate, ajută-ne să ajungem în Paradisul Ceresc, unde se află bucuria vederii Tale în gloria eternității. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tudor Dumitru Huza, Ana Flore, Adelina Tăutu, Călin Moca Pașcu și Nicolae Flore** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Posesii mari și mici

Cât de repede ne pierdem busola, noi oameni din această Vale a Lacrimilor. Ajunge o nimica toată pentru a ne întoarce ochii de la Dumnezeu, pentru a ne lăsa fascinați de iluzii, ispite sau demnități de altă natură decât cea divină. În perioada Postului Mare se insistă tocmai din acest motiv pe trezirea din amorțeală, cerută cu evlavie în rugăciunea sfântului Efrem Sirul “nu-mi da mie spiritul trândăviei”, fiindcă de multe ori nu realizăm că suntem într-o stare critică din punct de vedere sufletește, că am făcut atâtea concesii încât nu mai distingem bine limitele. Se insistă de asemenea pe o revenire la esențial și la lucrurile cu adevărat importante din viața noastră, când tot în rugăciune cerem să fim eliberați de “grija de multe”, mai ales atunci când suntem dispersați într-o mie de activități în fiecare zi și sărim de la una la alta uitând aproape de noi înșine. Suntem împrăștiați și atunci când cuvintele noastre nu mai reflectă tiparul Cuvântului Dumnezeiesc, devenind un fel de dispersie de energie personală, de negativitate sau de pură vanitate, reintrând în ceea ce aceeași rugăciune a lui Efrem numește “grăire în deșert”. Avem, în sfârșit, “iubirea de domnie” pe care o putem contempla și prin contextul evangheliei de astăzi, deoarece imediat după eliberarea tânărului, Isus vorbește despre patima și moarte Lui, în timp ce ucenicii, fără a-i da prea multă atenție, încep să se certe neștiind care e cel mai mare dintre ei. Facem și noi la fel atunci când ne lăsam flatați sau chiar ne luptăm pentru falsele demnități și ranguri ale acestei lumi.

Postul Mare și pericopa de astăzi, ne aduc și nouă aminte că suntem cu toții mai mult sau mai puțin atinși de spiritul surd și mut. Suntem surzi, fiindcă la fel ca ucenicii care nu înțeleg cuvintele Mântuitorului, nici noi nu auzim sau nu înțelegem cu adevărat. Și nu auzim fiindcă alegem să ascultăm altceva, precum Adam care își întoarce fața de la Dumnezeu pentru a asculta glasul șarpelui. Este momentul în care intrăm în logica ispitei și a cochetării cu păcatul și suntem ca niște musculițe atrase de picăturile lucitoare ale anumitor flori, ce par nectar dar se dovedesc o teribilă capcană. Suntem de asemenea prinși și de spiritul mut, atunci când pe urmele ucenicilor nu întrebăm, nu vorbim cu Singurul care are răspuns la toate întrebările și problemele noastre existențiale. Ar merita să verificăm cam cât, dintr-un total de 24 de ore dedicăm lui Dumnezeu. Vom descoperi foarte probabil că deși spunem des “Doamne ajută” sau “Doamne îndură-te de noi” sau “Doamne fi cu noi”, de fapt nu prea suntem noi cu Dumnezeu. E ca și când am cere ajutorul medicului dar de câte ori avem o programare să ne găsim altceva de făcut, amânând la nesfârșit o vindecătoare întâlnire. Suntem cu toții luați de aceleași valuri, mânați de aceleași furtuni, asupriți de aceleași regrete și remușcări, de a fi trădat, într-un fel sau altul Iubirea răstignită pe Cruce. Tocmai de aceea rugăciunea prietenului nostru Efrem se încheie spunând: “Așa Doamne, dăruiește-mi mie să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu.” Amin!

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla